

השפעה של מידת ראשית האלגברה בסביבה עתירת מחשב על השימוש שעושים תלמידים ביצוג סימבולי

רינה הרשקוביץ

rina.hershkovitz@weizmann.ac.il

מיכל טבח

michal.tabach@weizmann.ac.il

מכון ויצמן למדע

המעבר ממספרים לייצוג סימבולי, בהוראת ראשית האלגברה, מהו זה נקודת קושי עבור תלמידים רבים. מחקר זה בוחן את הוראת ראשית האלגברה בסביבה בה השימוש בגלילון אלקטרוני (Excel) זמין בכל עת, ונתן לבחירתם של התלמידים. חומרי הלמידה מבוססים על קורס שפותח בפרויקט מתמטי, והותאמו לסבירת הלמידה הייחודית. המחקר נערך במהלך שנתיים עוקבות בשתי כיתות זו. נמצא כי לאורך השנה יכולה תלמידים בוחרים להשתמש בExcel ביצוגים סימבוליים הנמצאים בرمאות שונות, וגם בסביבת נייר ועיפרון, לעיתים במהלך פעילותם. כמו כן, נמצא כי בפעולות דומות מבחינה מתמטית, הנערכות לקרה סוף השנה, תלמידים משתמשים ביצוג סימבולי ברמה גבוהה ללא צורך בתמיכה Excel.

האתגר בהוראת ראשית האלגברה בכיתה זו, טמון בkowski הכרוך במעבר מעיסוק בעולם המספריים והפערונות בינם (חשבון), לעולם האלגברי העוסק בהכללות, הנמקות, ותיאורו תופעות כמותיות משתנות, ומשתמש בשפה סימבוליית. כאמור זה נחקרו דרך אחת להתמודדות עם האתגר, הנשענת על כוחו הטכנולוגי שלgalilון האלקטרוני. מטרה שנייה היא כי תלמידים יכולים בסוף השנה להשתמש ביצוג הסימבולי המפורש ללא תמיכת המחשב – כלומר, galilון האלקטרוני ישמש כ"ক্ষেত্র" לומדים, שאפשר לוותר עליהם בשלב מסוים. במסגרת מאמר זה נבחן את השינויים שהלו בשימוש ביצוג סימבולי אצל תלמידים שלמדו את ראשית האלגברה בסביבה עתירת מחשב.

רקע תיאורי

ל מידת ראשית האלגברה מחקרים שונים הראו כי עבור תלמידים רבים המעבר מלימודי החשבון ללימודי האלגברה כרוך בקשישים מרוביים (Ainley, 1996; Sutherland & Rojano, 1993). הקשיים נובעים הן מן הצורך לרכוש שפה סימבוליית חדשה בעלת חוקים-תחביריים נוקשים (למשל, $x^2 \cdot x^3 = x^{2+3} = x^5$), והן מן הצורך להרחיב/לשנות מושגים קיימים (לדוגמה מושג השוויון משתנה מ"עליך לבצע פעולה", כמו בתרגיל $= 2 + 3 = 2 + 3$, ל"שקלות בין ביטויים", כמו בביטוי $= x + 3x = 5x$).

בפרויקטים שונים פותחו תוכניות לימודים המנסות להקל על התלמידים את המעבר מהחשבון לאלגברה בעזרת כלים ממוחשבים (למשל Schwartz et al, 2002; Kieran, 1992; Yerushalmy & Wilson, 2005; Haspekian, 2003). נמצא כי galilון אלקטרוני יכול להיות כלי מתווך המקל על המעבר לאלגברה (Schwartz, 1993).

הכללה בעוחת ייצוג סימבולי מחקרים זיהו שלוש רמות של הכללה סימבולית אצל תלמידים בראשית האלגברה העובדים בסביבת נייר ועיפרונות (Arcavi, 1995; Friedlander et al., 1989; Hershkowitz & Arcavi, 1990).

ברמה הראשונה, תלמידים נוטים לייצג כמויות בעזרת אותיות שונות, בלי להתחשב בקשרים הקיימים בין כמותות אלו. כך, למשל, זוג מספרים עוקבים יסומנו כ a ו- b (ולא כ $a + b$), ואלו שמתיחסים לעובדה שהאות b מופיעה בסדר אלפabetičי אחרי האות a , ומתعلמים מהקשר המתמטי שאותו יש לייצג בצורה סימבולית. התכונות הנוצרות הן מרובות משתנים שאיןם קשורים ביניהם ולכן אין טעם לפעול עליהם אלגברית.

ברמה השנייה, תלמידים לומדים לתאר קשרים בעזרת סמלים באופן חלקי בלבד. לדוגמה, זוג מספרים עוקבים יתוארו כ a ו- $a + 1$,อลום קשרים אחרים, מורכבים יותר, יתוארו באופן שאינו מלא ותוך הנסחת אותיות נוספות. התכונות הנוצרות הן תסיגת מקומות ולא כלליות. גם כאן אין טעם לפעול עליהם אלגברית בסביבת במידה של נייר ועיפרונות.

ברמה השלישית תלמידים מסוגלים לתאר קשרים מלאים בין כמויות משתנות באופן סימבולי. התכונות הנוצרות הן תכונות מפורשות. אלו הן התכונות המתאימות לפעולות אלגבריות עליהם בכל סביבת לימוד שהיא.

בעוד שברמה הראשונה אין התלמידים מייצגים כלל הכללה של קשר בין כמויות משתנות, ברמה השנייה הם מייצגים סימבולית קשרים מקומיים, ואילו ברמה השלישית הם חושפים קשרים כלליים בין משתנים. בסביבת נייר ועיפרונות, ביצוע פעולות אלגבריות על תכונות שאינן חושפות את מלאה הקשרים בין המשתנים אינו מוביל לתובנות חדשות, אם בכלל. לעומת, בסביבת נייר ועיפרונות תכונות מפורשות הן בעלות עדיפות ברורה.

לעומת זאת, בסביבת גילוֹן אלקטרוני, ייצוגים סימבוליים בכל שלוש הרמות יכולים לשמש את התלמידים ככליים לקבלת הכמהות המשתנות בייצוגים הנומרי והגרפי. הנסחת תכונות מכל רמה ו"גירה" שהן לתאים סמכים, מאפשרת את קבלת הייצוג הנומרי. קבלת הייצוג הגרפי פשוטה אף היא. לעומת, תכונות בעלות מספר משתנים, וכן תכונות תסיגת בסביבת אקסל ייעילות כמו תכונות מפורשות.

כלומר, בסביבת גילוֹן אלקטרוני ניתנת לתלמידים אפשרות לפעול בייצוגים סימבוליים רבים ושוניים, אשר חלום פחות מתוחכמים. עובדה זו מעלה שתי שאלות: האם תלמידים אמנים עושים שימוש בייצוגים סימבוליים שונים? האם התלמידים הלומדים בסביבת גילוֹן אלקטרוני מושכים מעתה אלgebraically? וכן עד מתי? עד כמה הם משתמשים בתכונות מפורשות, המאפשרות פעולה גם בסביבת נייר ועיפרונות?

מערך המחקר (אוכטוסיה, כלים, הליך)

זהו חלק מחקר כיתה ארוך טווח, המתמקד בהוראה ולמידה של ראשית האלגברה בכיתה ז', לאורך שנתי למדוּים מלאה, בסביבה עתירת מחשב (סע'מ). "יחודיות סביבה עתירת מחשב זו מתבטאת: א. בזמינות המלאה של המחשב הון בכיתה והן בבית (במיוחד גילוֹן אלקטרוני), ב. בחופש של

התלמידים לבחור האם, מתי וכייך להשתמש בו, ג. תכנון חומרி למידה תוך התחשבות בפוטנציאל של הגלילון לשימוש בייצוגים סימבוליים. המחקר עקב לאורך שנתיים (תשס"ד, תשס"ה) אחרי תלמידים בכיתה ז בבית ספר מבוסס במרכז הארץ. קבצי העבודה של 26 תלמידים בכל כיתה כל הפעילויות שנערכו לאורך שנת הלימודים, הם מקור הנתונים למחקר זה. במסגרת הממחקר השתמשו התלמידים בספרי הלימוד שפותחו מכון ויצמן במסגרת פרויקט *מחילהן*, ועבورو התאמת לსביבה למידה ייחודית זו.

הקורס מורכב מרשורת של סיטואציות-בעיה עליהן עובדים הלומדים בדרך כלל בזוגות. מרבית הפעילויות אינן כוללות הכוונה בדרך אפשרית לשימוש בכלים הממוחשבים. לעומת זאת, פניה לעבודה עם מחשב היא פרי יוזמתם של התלמידים, והם הקובעים באיזו דרך לעשות בו שימוש.

הנורמות הסוציאו-матמטיות שנוצרו בכיתות אלו (למשל, לבעה יש יותר מדרך פתרון אחת, הפותר צריך להסביר את פתרונו למלואו כיתה), עודדו את התלמידים למציאת דרכי פתרון המובנות להם. גם האפשרות לשימוש במחשב תרם לריבוי דרכי הפתרון.

ממצאים ודיון

טבלה 1 מראה את הייצוגים הסימבוליים בהם השתמשו תלמידים משתי הנקודות בפעילות שנערכה בסוף ספטמבר. הפעולות לא כוללת הנחיה לשימוש בגילוון האלקטרוני.

טבלה 1: ייצוגים סימבוליים בקבצים של 26 זוגות תלמידים, סוף ספט.

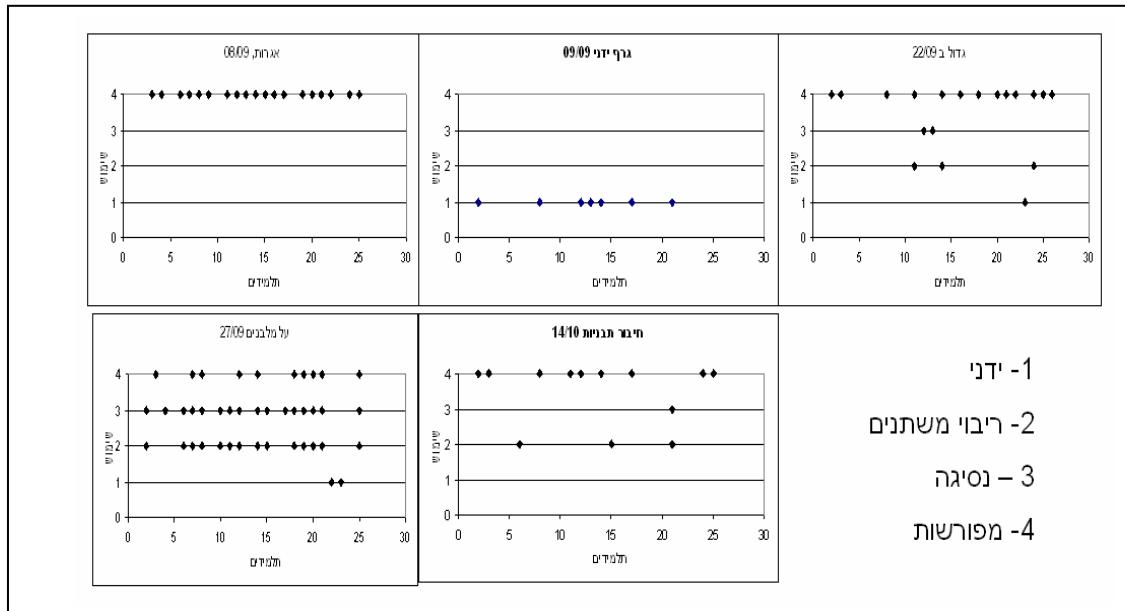
סה"כ	מפורשות	נסיגה	ריבוי משתנים	"ידני" במחשב	
50	15	13	20	2	"תבניות" במחשב

יעין בטבלה 1 מעלה מספר עבודות. שני זוגות נעזרו בגילוון האלקטרוני אך לא השתמשו בתבניות מסווג כלשהו, אלא בחרו להכניס נתונים בצורה ידנית למחשב. סך כל התבניות שאכן נמצאו (48) הוא כמעט כפול ממספר הקבצים שנמצאו. למעשה, כמעט כל זוג השתמש בשתי דרכים סימבוליות לייצוג הנתונים באותו פעלות! לעומת זאת, תלמידים מפעילים יותר מדרך סימבולית אחת במהלך הפתרון של אותה בעיה עצמה. כמו כן, אם נתבונן בכלל הזוגות, נראה כי בכיתות אלו קיימות מספר דרכים שונות לפתרון בעיות סימבולים, ואין דרך "מקובלת". ניתן לראות בכך כי בזמן מסוים בעבר לעולם הסימבולי תלמידים שונים נמצאים ברמות שונות. אפשרות זו לריבוי רמות מעדרות ומרקכות את המעבר.

יתכן והממצא המופיע בטבלה 1 הוא דוקא העמודה של התבניות המפורשות - תלמידים תיארו את הסיטואציה בייצוג המפורש שלו, ובכל זאת בחרו להשתמש בExcel.

נשאלת השאלה: האם פעילות זו חריגה מבחינות השימוש המגוון באקסל? לצורך מתן מענה לכך, נתבונן בייצוגים הסימבוליים שנמצאו בקבצי העבודה של התלמידים בחמש הפעולות משנת השבועות הראשונים בשנה.

איור 1: שימוש בייצוג הסימבולי בחמש פעילויות בתחילת השנה

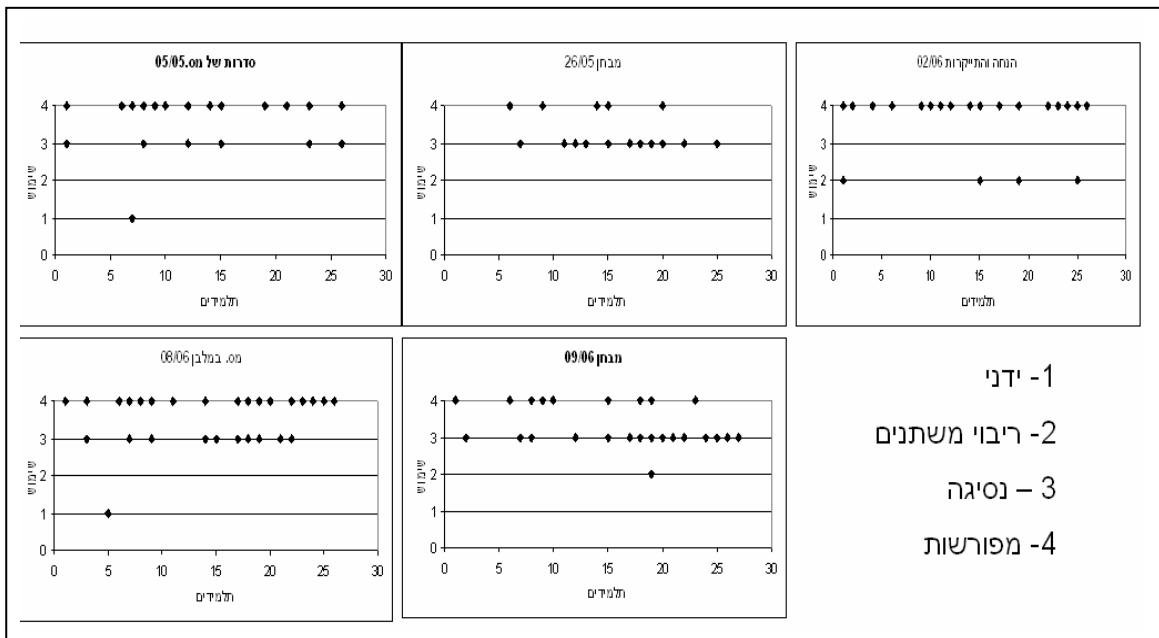

כל אחד מחמשת הגרפים המוצגים באיור 1 מתאר את השימוש בייצוגים הסימבוליים בפעולות אחת (תארכי הפעולות הם 08/09, 09/09, 27/09, 22/09, 14/10). בציר y מtauרים סוג הייצוגים הסימבוליים שנמצאו, ובציר x מtauרים מספרים המייצגים את התלמידים. כל נקודה מתארת סוג של תבנית שנמצאה אצל תלמיד מסוים באותו הפעילות. עיון בגרפים מראה כי בפעולות הראשונה, בה נלמדה דרך העבודה עם גליון אלקטרוני, נעשה שימוש בתבניות מפורשות, וזאת בהתאם להנחיות העבודה בפעולות. לעומת זאת, ארבע הפעולות האחרות, בהן אין הכוונה בדרך השימוש (אם בכלל) במחשב, התלמידים אכן עושים שימוש בכל סוג הייצוג הסימבולי. ניתן לראות כי בכיתה כולה עברו אותה פעולה יש דרכי עבודה המשמשות במגוון ייצוגים, וכן קורה כי אותו תלמיד עושה שימוש ביותר מיצוג סימבולי אחד. כמו כן, תלמידים בווחבים ייצוגים סימבוליים שונים בפעולות שנערכו בתארכיכים סמוכים.

מגון זה מעיד כי תלמידים אמנים מנצלים את חופש הבחירה העומד לרשותם. ככלומר, תלמידים עובדים ברמות סימבוליות שונות, בהתאם ליכולתם / העדפותם.

נשאלת השאלה, האם לא נוצרת תלות בשימוש במחשב? נתבונן, אם כן, באיור 2, המראה את השימוש בייצוגים הסימבוליים השונים בחמש פעילויות שנערכו במהלך ששת השבועות האחרונים בשנת הלימודים. הפעולות המוצגות כאן הן אלו שהבחן היה יחסית שימוש מרובה במחשב, כדי לבחון את הייצוגים הסימבוליים בהם השתמשו.

איור 2: שימוש ביצוג הסימבולי בחמש פעילויות בתום השנה

יעיון בחמש הפעולות מתום השנה (05/05, 02/06, 26/05, 08/06, 09/06) מראה כי גם בסוף השנה תלמידים שונים משתמשים באותה פעילות בייצוגים שונים. אולם, השימוש ביצוגים הידני ובריבוי המשתנים כמעט נעלם לחולטין. גם כאן קיים הממצא כי בתאריכים קרובים תלמידים בוחרים ביצוגים סימבוליים שונים. האם הבחירה ביצוג הסימבולי תלויה בפעולות?

חיפשונו פעילות שמחינה מתמטית הייתה זהה בין תחילת השנה וסיומה. טבלה 2 מראה שתי פעילויות שנערכו באוקטובר ובמרס, הדומות מבחינה מתמטית.

כפי שניתן לראות בטבלה 2, חלה ירידת משמעותית במספר התלמידים העוסקים שימוש במחשב באוטה פעילות בעבר כמחצית השנה.

טבלה 2: שימוש במחשב בפעולות דומות מבחינה מתמטית במועדים שונים, במספרי תלמידים וב אחוזים.

עם מחשב	לא מחשב	
19 , 73%	7 , 27%	אוקטובר
6 , 23%	20 , 77%	מרס

במילים אחרות, יותר זוגות יכולים לבצע את אותה פעולה מתמטית בעזרת נייר ועיפרו בלבד. כמובן, הגילוון האלקטרוני אכן מתקף כ"קביים" שאפשר להשתחרר מהו.

סיכום

התבוננות בקבצי העבודה מתחילה השנה של תלמידים שפעלו בסביבת גיליוון אלקטרוניי במהלך לימודיהם, מעלה מספר נקודות.

- באוטה פעילות תלמידים משתמשים בייצוגים סימבוליים מגוונים.
- לעיתים קרובות אותו תלמיד משתמש במספר ייצוגים באותה סיטואציה, ובסי吐ואציות הנעשות בקרבת זמן.

בסביבה זו, המאפשר לומדים בחירה בין רמות סימבוליות שונות, נוצר "רץ" בין הייצוג הנוומי לייצוג הסימבולי המפורש.

עבור מומחה, אין אבחנה בין היכולת לנסה קשר באופן מפורש ובין השימוש בניסוח זה. לעומת זאת, בראשית האלgebra, מדובר בשתי יכולות נפרדות. לגיליוון האלקטרוני תפkid מתווך, אם כן, גם עבור אותם תלמידים היכולים לבטא קשרים באופן מפורש, אך עדין לא יכולים לפעול בעוזרת ייצוג זה.

יעיון בקבצי העבודה מסוף השנה מעיד כי לא נוצרת תלות במחשב:

- עבור אותה פעילות מתמטית, יש שימוש בשימוש במחשב במהלך השנה.
- כאשר משתמשים במחשב, השימוש בריבוי משתנים הולך ומתמעט.

אם נזכיר כי מטרותינו היו: מצד אחד לרך את המעבר לעולם האלgebra, וצד עם זאת להימנע מיצירת תלות בכליה הטכנולוגי, הרי שיש סימנים המעידים על הצלחה. למעשה, הגיליוון האלקטרוני משמש לתמיכה – מעיין קבאים הנחוצים לומדים, והם יכולים להשתחור מהם בקצב שלהם לאורך השנה.

ביבליוגרפיה

- Ainley, J. (1996). Purposeful contexts for normal notation in spreadsheet environment. *Journal of Mathematics Behavior, 15*, 405-422.
- Arcavi, A. (1995). Teaching and learning algebra: Past, present and future. *Journal of Mathematical Behavior, 14* (1), 145-162.
- Friedlander, A., Hershkowitz, R., & Arcavi, A. (1989). Incipient "algebraic" thinking in pre-algebra students. *Proceedings of the 13th Conference of the International Group for the Psychology of Mathematics Education*, Vol. 1 (pp. 283-290). Paris, France.
- Haspekian, M. (2003). Between arithmetic and algebra: a space for the spreadsheet? Contribution to an instrumental approach. *Proceedings of the Third Conference of the European Society for Research in Mathematics Education*. Pisa, Italy: Universita Di Pisa.
- Hershkowitz, R., & Arcavi, A. (1990). The interplay between student behaviors and the mathematical structure of problem situations - issues and examples. *Proceedings of the 14th Conference of the International Group for the Psychology of Mathematics Education*, Vol. 2 (pp. 193-200). Oaxtepec, Mexico.
- Hershkowitz, R., Dreyfus, T., Ben-Zvi, D., Friedlander, A., Hadas, N., Resnick, T., Schwarz, B.B., & Tabach, M. (2002). Mathematics curriculum development for computerized environments: A designer-researcher-teacher-learner activity. In L.D. English (Ed.) *Handbook of International Research in Mathematics Education* (pp. 656 – 694). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Kieran, C. (1992). The learning and teaching of school algebra, In D. A. Grouws (Ed.), *Handbook of Research on Mathematics Teaching and Learning, A Project of the National Council Teachers of Mathematics*, pp. 390-419, Reston, VA: National Council of Teachers of Mathematics.
- Sutherland, R., & Rojano, T. (1993). A spreadsheet approach to solving algebra problems. *Journal of Mathematical Behavior, 12*, 353-383.
- Wilson, K., Ainley, J., & Bills, L. (2005). Naming a column on a spreadsheet: Is it more algebraic? In D. Hewitt & A. Noyes (Eds.), *Proceedings of the Sixth British Congress of Mathematics Education* (pp. 184-191). Warwick, U.K.
- Yerushalmay, Y & Schwartz, J. (1993). Seizing the opportunity to make algebra mathematically and pedagogically interesting. In T. A. Romberg, E. Fennema & T. P. Carpenter (Eds.), *Integrating Research on Graphical Representation of Functions* (pp. 41-68).